

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA KOMERCIALE

Numri i lëndës: 2022:116565

Datë: 20.05.2024

Numri i dokumentit: 05709908

KPPP.nr. 1520/23

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS, Dhomat e Shkallës së Parë, Departamenti për Çështje Ekonomike, Gjyqtari Arbër Rexha, në çështjen përmbare të kreditorit Erwin D.o.o., me seli në Republika e Serbisë, Dimitrija Tucovica, p.n., kundër debitorit Prime Logistics L.L.C., me numër unik identifikues 810046187 dhe seli në Prishtinë, rr. “Agim Ramadani”, p.n., duke vendosur sipas prapësimit të debitorit të ushtruar ndaj Urdhrit Përmbare P.nr. 070/22, i lejuar me datë 18.02.2022, nga Përmbaresi Privat Kushtrim Metaj me seli në Prishtinë, jashtë seancës, me datë 20.05.2024, merr këtë:

A K T V E N D I M

PRANOHET si i bazuar prapësimi i debitorit Prime Logistics L.L.C., me numër unik identifikues 810046187 dhe seli në Prishtinë, ndërsa Urdhri Përmbare P.nr. 070/22, i lejuar me datë 18.02.2022, nga Përmbaresi Privat Kushtrim Metaj, ANULOHET.

A r s y e t i m

Përmbaresi Privat, duke vepruar sipas propozimit të kreditorit Erwin D.O.O., mbi bazën Faturës nr. 2218, e datës 22.07.2021; Faturës nr. 2240, e datës 23.07.2021; Faturës nr. 2769, e datës 08.09.2021; Faturës nr. 2890, e datës 11.11.2020, si dhe; Faturës nr. 2375, e datës 21.09.2020, ka lejuar Urdhri Përmbare P.nr. 070/22, i lejuar me datë 18.02.2022, me të cilin është urdhëruar debitori Prime Logistics L.L.C., që kreditorit t’ia paguaj shumën prej EUR 4,460.00, me kamatë ligjore prej 8%, duke filluar nga data e kalimit të afatit për pagesë e deri në pagesën definitive, si dhe shpenzimet e procedurës përmbare.

Debitori, brenda afatit ligjor ka paraqitur prapësim me të cilin e ka kundërshtuar në tërësi si të pabazuar urdhrin përmbare, me arsyetim se dokumentet e ofruara për përmbare nuk i janë nënshtruar njohjes si dokumente përmbare, duke qenë se kreditori nuk është kompani e regjistruar në Republikën e Kosovës dhe nuk operon sipas rregullave të përcaktuara në vend. Ndërsa, ka shtuar se debitori nuk ka asnjë borxh ndaj kreditorit në fjalë dhe se ky i fundit ka

lëshuar fatura të paqena. Për këto arsye, i ka propozuar gjykatës që të aprovojë prapësimin e debitorit, ndërsa urdhri përmbartimor të anulohet.

Kreditori në përgjigje në prapësim ka theksuar se janë të pa bazuar pretendimet e debitorit të paraqitura në prapësim për faktin se dokumenti i besueshëm, konkretisht fatura nuk hyn në dokumentet përmbartimore të cilat duhet të kalojnë në procedurën e njohjes. Ka shtuar se faturat i përmbajnë të gjitha elementet e përcaktuara sipas nenit 29.3 të LPP-së, si dhe debitori nuk ka mohuar shërbimet e pranuar nga kreditori, ndërsa ka dështuar të argumentojë së i njëjti ka përmbushur detyrimin e tij sipas faturave të lëshuara nga kreditori. I ka propozuar gjykatës që të refuzojë prapësimin e debitorit, ndërsa urdhri përmbartimor të mbetet në fuqi.

Gjykata, pas shqyrtimit të pretendimeve të palëve, si dhe pas shqyrtimit dhe vlerësimit të provave që gjenden në shkresat e lëndës, duke iu referuar dispozitave të nenit 69 dhe 71 të Ligji Nr. 04/L-139 për Procedurën Përmbartimore, (në tekstin e mëtejshëm: “LPP”) gjykata gjen se prapësimi i debitorit është i bazuar dhe se urdhri përmbartimor duhet të anulohet, për shkaqet si në vijim:

Sipas nenit 29, paragrafi 1 i LPP-së: “*Përmbartimi me qëllim të realizimit të kërkesës në të holla caktohet edhe në bazë të dokumentit të besueshëm*”, ndërsa, pika 1.3 e njëjtit nen ka përcaktuar faturën si dokument i besueshëm sipas të cilit mund të caktohet përmbartimi për realizimin e kërkesës në të holla. Tutje, në paragrafin 3 të këtij neni është përcaktuar se: “*Dokumenti i besueshëm është i përshtatshëm për përmbartim po qe se në të është treguar kreditori dhe debitori, si dhe objekti, lloji, shuma dhe koha e përmbushjes së detyrimit monetar*”. Në anën tjetër, me nenin 37 të LPP-së parashihet se: “*Kur propozimi për përmbartim paraqitet në bazë të dokumentit të besueshëm, mjafton që propozimit t’i bashkëngjitet dokumenti i tillë origjinal apo kopja e tij e vërtetuar sipas ligjit*”.

Gjykata, duke u bazuar në të lartcekurat gjeti se Fatura nr. 2218, e datës 22.07.2021; Fatura nr. 2240, e datës 23.07.2021; Fatura nr. 2769, e datës 08.09.2021; Fatura nr. 2890, e datës 11.11.2020 dhe Fatura nr. 2375, e datës 21.09.2020, mbi bazën e së cilave është paraqitur propozimi për përmbartim dhe është lejuar urdhri përmbartimor, nuk i plotësojnë kushtet për të qenë dokumente të besueshme, ngase nuk mund të vërtetohet që të njëjtat fatura janë dorëzuar në mënyrë të rregullt nga ana e kreditorit dhe se janë pranuar nga debitori, për arsye se të njëjtave iu mungon nënshkrimi apo vula e pranimit të debitorit. Në anën tjetër, kreditori nuk ka arritur të dëshmojë se në ndonjë mënyrë tjetër të përshtatshme ia ka dorëzuar debitorit faturat objekt përmbartimi dhe ka njoftuar debitorin për përmbajtjen dhe lartësinë e detyrimit të përcaktuar në fatura. Andaj, si të tilla faturat mbi të cilat është lejuar urdhri përmbartimor nuk janë të përshtatshme për t’iu nënshtruar përmbartimit.

Gjykata ka vlerësuar pretendimet e kreditorit se debitori ka pranuar shërbimet dhe produktet të cilat evidentohen në fatura, mirëpo gjeti se të njëjtat pretendime nuk mund të janë objekt trajtimi në procedurë përmbarimore, ngase kjo procedurë i nënshtrohet parimit të rigozitetit formal në bazë të cilit nuk lejohet vlerësimi i rrethanave tjera, përjashtimisht vlerësimi të elementeve formale të dokumentit në bazë të cilit është lejuar përmbarimi, si dhe përshtatshmërisë së dokumentit objekt përmbarimi, ashtu siç kërkohet me dispozitat e neneve 21 dhe 29 të LPP-së. Andaj, meqenëse në rastin konkret kreditori nuk ka bashkangjitur ndonjë provë me të cilën do të vërtetohej se faturat i janë dorëzuar debitorit dhe se të njëjtat debitori i ka pranuar duke u pajtuar me përbajtjen dhe lartësinë e tyre, gjykata vlerëson të njëjtat fatura, si të tilla, përbëjnë dokumente të njëanshme dhe rrjedhimisht nuk janë të përshtatshme për përmbarim.

Për më tepër, gjykata gjen se zbatimi i dokumentit të besueshëm të lëshuar nga një subjekt i vendit të huaj sikurse në rastin konkret, duhet t'i nënshtrohet zbatimit të dispozitave të nenit 11 të LPP-së, sipas të cilit *“Përmbarimi i dokumentit të huaj përmbarimor do të caktohet dhe zbatohet sipas këtij ligji, nëse dokumenti përmbarimor i huaj i plotëson kushtet e parapara me ligj apo marrëveshje ndërkombëtare për pranim dhe përmbarim.”*

Megjithatë, gjykata thekson se vendosja në këtë çështje përmbarimore nuk e paragjykon të drejtën e palës kreditore që, lidhur me pretendimet për borxhin sipas faturave, të inicioj proces të rregullt kontestimor pranë gjykatës kompetente.

Duke u bazuar në të lartcekurat, gjykata vlerëson se në rastin konkret dokumentet, mbi të cilat mbështetet propozimi për përmbarim, e mbi bazën e të cilit përmbaruesi privat ka lejuar përmbarimin, nuk kanë tipare të përmbarueshmërisë dhe si rrjedhojë edhe urdhri i lejuar nga ana e përmbaruesit duhet të anulohet.

Nga sa më sipër, gjykata në kuptim të nenit 71, paragrafi 1.1 dhe 73 të LPP-së, si dhe nenit 13, paragrafi 1, pika 1.2 të Ligjit nr. 08/L-015 për Gjykatën Komerciale, vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS

Dhomat e Shkallës së Parë - Departamenti për Çështje Ekonomike

KPPP.nr. 1520/23, datë 20.05.2024

Gjyqtari

Arbër Rexha

KËSHILLA JURIDIKE: Kundër këtij aktvendimi palët kanë të drejtë ankese në afat prej shtatë (7) ditëve, nga dita e pranimit të aktvendimit, në Dhomat e Shkallës së Dytë, në Gjykatën Komerciale të Kosovës, përmes Dhomave të Shkallës së Parë të kësaj Gjykate.